

*Na siedmy deň Boh dokončil svoje dielo, ktoré konal;
na siedmy deň si odpočinul od všetkého diela, ktoré vykonal.*

*Nato Boh požehnal siedmy deň a posvätil ho, lebo v ňom
si odpočinul od všetkého diela, ktoré stvorením začal konať.*

1M 2,2-3

Čas leta máme spojený s odpočinkom. Mnohé aktivity – aj v cirkevnom zbere – sa obmedzujú. Ľudia majú viac voľného času. Viac sa cestuje. Prichádza pre mnohých zaslúžený oddych od pracovných povinností. Deti, študenti a učitelia majú prázdniny. Aký je pre nás čas odpočinku? Ako máme ako kresťania naložiť s časom odpočinku?

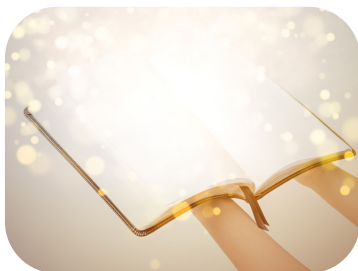
Aká by bola naša osobná odpoveď na predchádzajúce otázky? Pováčšine povieme, že nám ten čas rýchlo uplynul a niekomu sa mohol zdať aj nejaký stratený. Niekedy máme pocit, že keď žijeme dennou rutinou, tak to dáva zmysel, a že v tom odpočívaní akoby sme márnili čas. Iní by dôvodili, že to nebol žiaden čas odpočinku, lebo sa ešte viac unavili zo všemožných aktivít, ktoré absolvovali. Ako kresťania by sme možno reagovali, že sme premárnili čas

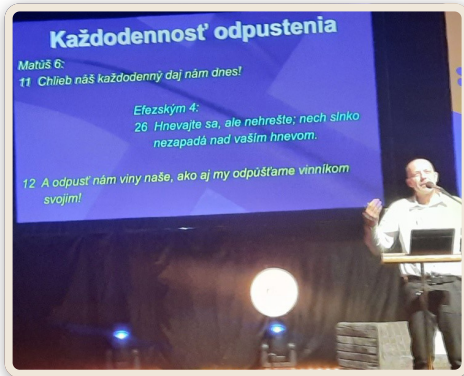
odpočinku a neblížili sme sa viac k Pánovi Ježišovi, lebo to prehlušili všakovaké aktivity, ktoré sme chceli zažiť.

O odpočinku a čase voľna je vzácny záznam v Písme svätom hneď v úvode Biblie, kde čítame o stvorení sveta. Siedmy deň odpočinku Pán Boh požehnal a posvätil.

Samozrejme, ide o jeden deň v týždni, keď máme oddychovať a viac sa približovať k Pánovi Ježišovi Kristovi, ale toto posvätenie môžeme vzťahovať aj na dlhšie obdobia odpočinku, ktoré poskytujú naše dovolenky a letné prázdniny.

Pán Boh nám chce dopriať posvätenie času oddychu. Naše dlhšie zastavenie od prác môže byť požehnané. Dôležité je zameranie na Pána Ježiša, On je s nami v našom voľnom čase. Môžeme viac vnímať Božiu prítomnosť, lebo nás nestresujú pracovné povinnosti a dobre je spomaliť a nenaháňať sa.

Konferencia EVS 04/05 Prešov, L. Ďuračka, prednáška

Konferencia EVS 04/05 Prešov, Izraelská skupina Solu Israel

Konfirmandi 12. mája

KaMos - 30. mája

Dobré je sústrediť sa viac na Božie hovorenie k nám. Ako to robiť? Ako oddychovať v Božom posvätení? Život s Pánom Ježišom neponúka zaručené recepty ako má vyzerať posvätený oddych. Je to veľmi individuálne, ale môžeme si prisvojiť aspoň pár odporúčaní. Základný je ten oddych. Ozaj vypnúť a oddychovať. Nerobiť chybu, že pracovné povinnosti nahradíme inými pracovnými povinnosťami. Dôležité je aj nájsť si viac času na rozhovor s Pánom Ježišom v modlitbe a rozjímaní nad Božím slovom.

Môžeme sa nechať motivovať aj účasťou na kresťanských oddychových programoch, ktoré ponúka cirkvi. V čase oddychu je vzácne nájsť si priestor a čas na osobné rozhovory o viere s bratmi a sestrami v Kristovi. Iste by sa našli aj ďalšie odporúčania čo je posvätený oddych, ktorý nám daruje náš Spasiteľ...

Kiež sa nastávajúce letné dni stanú pre nás dňami požehnaného Božieho oddychu!

Michal Findra, zborový farár

Udalosti v cirkevnom zbere

Zuzana Valeková

V sobotu **4. mája** siedmi členovia nášho zboru vycestovali do Prešova na tohtoročnú **Konferenciu EVS** a príspevok o tom je ďalej v čísle.

5. mája bola **Nedeľa po Veľkej noci Modlitie sa/Rogate** a u nás predčasne **Deň matiek a skúška konfirmandov**. Brat zborový farár Michal Findra si pre kázeň vybral biblický text 2M 32,7-14 o tom, ako Boh oslovil Mojžiša. Povedal, že aj nás teší zvrchovaná Božia moc, oslovujúca človeka. Máme radosť aj z nadchádzajúceho *Dňa matiek* – v cirkvi je viac žien ako mužov, čo svedčí o ich zbožnosti a dôvere v Ježiša Krista. To je veľmi dobré, lebo – ako Mojžiš, zbožné mamy a ostatní veriaci – sme povolani byť v Božej prítomnosti, teda mať na prvom mieste veci Božieho kráľovstva. Božie oslovenie nám odkryje hriech a jeho deštrukciu, čo je iste veľmi bolestivé, keď sa to týka našich najbližších – detí a príbuzných. Aj pre Mojžiša bolo bolestivé, že sa Boží ľud zvrhol a urobil si zlaté teľa. Božie oslovenie je však mocné a plné milosrdenstva, keď sa veriace matky, či všetci kresťania zástupne modlia za iných. Buďme vnímaví na Ježišovo oslovenie byť v Božej prítomnosti, aby sme poznali, kde satan a hriech ničí v našom okolí a žime príhovornými modlitbami za ľudí. Takáto viera je požehnanie pre naše okolie a pre večný život. Po kázni nasledovala ‚skúška‘ konfirmandov, ktorí pred zborom

preukázali vieroučné vedomosti z dvojročnej konfirmačnej výučby.

9. mája vo štvrtok podvečer sme slávil **Vstúpenie Krista Pána na nebo/Ascensio Domini**. Brat farár M. Findra kázal na text Sk 1,3-11. Z neho sa môžeme dozvedieť i poučiť, že vzkriesený Ježiš sa viac než mesiac ukazoval učeníkom že je živý. Aj nás tak obdarúva prítomnosťou Ducha Svätého v cirkvi i osobne. Učeníkom tiež hovoril o Božom kráľovstve a nám o ňom hovorí cez Božie slovo. A keď na nebo vystupujúci Pán učeníkom kázal čakať Božie kráľovstvo, ono sa k nám sa už tiež priblížilo cez vznik cirkvi zoslaním Ducha Svätého, ktorý mocne pôsobí už viac než dve tisícky rokov. Apoštoli šírili evanjelium ďalej a to je poverenie aj pre nás. Veď cez misiu prišlo evanjelium aj k nám. A ak žijeme Duchom Svätým, dokazujeme tak Krista tomuto svetu. Pri Ježišovom vystúpení k Otcovi boli aj anjeli. Oni učeníkom i nám poukazujú na druhý príchod Ježiša Krista. A to je uistenie s povzbudením pre apoštolov aj pre nás, aby sme boli zameraní na nebeské veci viac ako na pozemské.

12. mája bola **Nedeľa po Vstúpení/Exaudí** a my sme mali milú aj krásnu **Slávnosť konfirmácie** 11-tich mladých ľudí, z toho bolo sedem dievčat a štyria chlapci. Pre túto príležitosť mal brat farár M. Findra kázeň na biblický text Filip 3,7-11. Zdôraznil, že k Bohu majú prístup len spravodliví. Keďže však my sami od seba Boží

zákon nevieme dodržať, môžeme a máme sa spoľahnúť na Božiu milosť. A ona spočíva v prijatí Krista za Spasiteľa, vyznávať to ústami a žiť život vo viere v Boha. Príklad máme v apoštolovi Pavlovi, ktorý vyznal, že rád všetko stratil pre Krista a Jeho evanjelium prinášal mnohým ďalším. Aj my tak máme žiť a konať, aby sme raz mohli prejsť do večného života. Viera v Krista nám pomôže znášať aj utrpenie a prenesie cez problémy či ťažkosti. Najpodstatnejšie je mať stále Ježiša Krista pred očami a v srdci.

19. mája v nedeľu bola **Prvá slávnosť svätodušná/Pentecoste** s témou *Zoslanie Ducha Svätého*. Služby Božie boli slávnostné: po slávnostnej Sláve spevokol zaspieval litánium „Zmiluj sa, Bože“ od J. A. Komenského, báseň o Duchu Svätom sme počuli v podaní sestry Lucie Dindošovej, flautové sólo v podaní mladej sestry Zuzany Findrovej. Brat farár M. Findra kázal na text Ez 37, 1-14 a povedal, že sviatok *Zoslanie Ducha Svätého* nám pripomína vznik kresťanskej cirkvi. Hoci sme z Božieho slova počuli dosť hrôzostrašný obraz o suchých kostiach, na druhej strane však i to, že Boží Duch oživujúco koná a volá si prorokov. A to môže byť hocikto z nás, keď nám Duch Svätý odkryje rôzne situácie – suchoty okolo nás. Nebojíme sa aj keby to bolo na pohľad hrozné, lebo Boh aj také kosti oživil a doposal tak koná. Prosme trojediného Boha, dávajme všetko do Božej moci, lebo On má moc meniť ľudské srdcia aby sme mali vieru prejavujúcu sa oživením v nás samých i v našom okolí. Tak mnohí môžu ísť cestou pokánia a spolu s nami potom dosahovať zaslúbený život vo večnej domovine. Po kázni sme si ešte vypočuli *Pastiersky list biskupov ECAV ku Svätodušným sviatkom*, ktorý nás vyzýval byť nesebeckí a priateľskí, v Duchu Svätom žiť podľa Božej vôle a slúžiť si navzájom v láske.

20. mája v pondelok bola **Druhá slávnosť svätodušná** s témou *Ovocie Ducha Svätého* a podvečerné služby Božie boli spojené so sviatosťou Večere Pánovej. Pre kázeň si brat farár M. Findra zvolil biblický text Ef 4, 11-16 a povedal, že sám náš Spasiteľ Ježiš Kristus nám poslal Ducha Svätého, teda cirkev je Duch

Svätý. V nej sú apoštoli, proroci, učitelia, evanjelisti a pastieri a všetci my veriaci v trojediného Boha. Všetci, ktorí cirkev tvoríme, sme v nej na dielo služby a všetky obdarovania či statusy máme používať na budovanie cirkvi. A je to jednota v Duchu Svätom vo viere a poznávaní Boha, dospelosť kresťanov v spolužití rôznych denominácií, ochrane proti bludom satana, v duchovnom raste v Kristovi, aby sme sa mu čím viac podobali. Ježiš je hlava, my sme údy a máme spolupracovať v láske aby všetko fungovalo ako jednotný organizmus. Po tomto vysvetlení Božieho slova nasledovalo prislúženie sviatosti Večere Pánovej.

26. mája v nedeľu bol sviatok **Svätá Trojica/Sancta Trinitas** s témou *Otec, Syn a Duch Svätý* a **190. výročie postavenia nášho kostola Svätej Trojice**. A táto sviatočná príležitosť bola spojená aj s tohtoročným zborový dňom. Príspevok nájdete na inom mieste časopisu.

30. mája vo štvrtok sme sa stretli v príjemnej atmosfére kaviarne *KaMoS*.

2. júna bola **Prvá nedeľa po Svätej Trojici** s témou *Medzi láskou a bohatstvom*. Kázeň brata farára M. Findru bola na biblický text Jer 23, 16-29. Na úvod povedal, že kresťania sú často pred dilemou: zažívame prejavy Božej lásky a na druhej strane nás láka bohatstvo tohto sveta. V zmysle textu od proroka Jeremiáša sa zamýšľajme čo je to pravé v mojom kresťanskom živote. Ani podrobné štúdium všetkého zlého a zla vo svete nás neochráni. Avšak, ak v nás bude Božie slovo, potom jasne rozpoznáme blud a nepravdu, ktorá by nás chcela odviesť od Pána Ježiša Krista. Božie slovo je Božia láska... a tá má moc ohňa a kladiva, ktoré sprobujú falošné bohatstvo tohto sveta. Nech nám sám Ježiš Kristus dá milosť, aby sme žili v moci Jeho lásky a pravdy a nenechali sa spútať falošnými vecami tohto sveta.

9. júna bola **Druhá nedeľa po Svätej Trojici** a jej téma bola *Vážne pozvanie*. Pre kázeň si brat farár M. Findra vybral text Ef 2, 11-22. Ak hovoríme o vážnom pozvaní, zásadné je či patríme Pánovi Ježišovi. On je uholný kameň a bez Neho nemá život zmysel. On je pevná

skala pre pozemský život, ale aj pre ten večný. Ak to tak vnímame, môžeme zažívať v spoločnosti cirkvi nádherné veci. 1./ Je to spájanie aj nezmieriteľných strán, keď viera v Neho spája ľudí, skupiny, rasy, národnosti. 2./ Veriacim Pán Ježiš prináša tiež pokoj prevyšujúci ľudské očakávania. 3./ A napokon, Božia stavba-cirkev, kde najdôležitejšia podstata je Ježiš Kristus ako uholný kameň a učenie Biblie. Takže potom, mocou Ducha Svätého, je život veriacich v cirkvi plný milosti a viery. Kiež je naším uholným kameňom Pán Ježiš, ktorý nás spojil, dáva nám pokoj a buduje nás na Boží dom.

16. júna bola **Tretia nedela po Svätej Trojici** s témou *Nájdenie strateného a Deň otcov*. Kázeň brata farára M. Findru bola založená na biblickom texte 15, 11-32 a na úvod povedal, že tieto dve nedelne témy úzko súvisia. V spoločnosti sa vytrácajú otcovia v pravom slova zmysle. Veľa detí žije bez otcovského vzoru, otcovia nepreberajú zodpovednosť za rodinu, za komunitu, za spoločnosť. Naše uvažovanie o nájdení strateného je tak aj o otcoch. V príbehu o márnotratom synovi sa zameril na otca, ktorý je obrazom nášho nebeského Otca a jeho vzor máme zrkadliť. Veľkosť Božej lásky je v prianí toho najlepšieho pre človeka a v záchrane pre večnosť. Ako je On láskavý, tak aj nás chce urobiť láskavými milujúcimi otcami skrze vieru. Potom aj my-otcovia budeme vždy našim blíznym preukazovať lásku aj s rizikom odmietnutia a budeme mať vždy otvorenú náruč, ponúkajúcu istotu návratu a prijatia. Nájdenie pravých otcov je Božie dielo – On hľadá každého, aby nás urobil otcami podľa Jeho vzoru.

23. júna bola **Štvrtá nedela po Svätej Trojici** a jej téma bola *Milosrdenstvo a odpustenie*. Služby Božie boli so sviatosťou Večere Pánovej. Brat farár M. Findra kázal na text 1S 4, 1-20. Na základe textu je zrejmé, že Dávid úžasne preukázal Saulovi milosrdenstvo a odpustenie za všetko zlé, čo proti nemu urobil. Namiesto pomsty prenechal súd Bohu. Ak nám niekto škodí, nenávidí nás, či prenasleduje – väčšinou mu to chceme oplatiť alebo mu prajeme niečo zlé ako on nám. Pre nás veriacich je však vzorom iného

správania Dávid, ktorý sa Saulovi nepomstil aj keď mal možnosť. Ďalší veľký príklad je Spasiteľ Pán Ježiš, keď odpúšťal tým čo ho križovali. A povzbudenie pre nás je to, že cesta milosrdenstva a odpustenia môže meniť ľudské životy. Ak pristupujeme ku sviatosť odpustenia, v svedných otázkach máme aj sľub, že s pomocou Ducha Svätého pôjdeme v živote novým štýlom na Božiu slávu. Večera Pánova je pre nás posilnenie, aby sme boli v moci Kristovej milosrďi a odpúšťajúci podľa príkladu Božieho Syna Ježiša Krista.

27. júna vo štvrtok sme mali opäť príležitosť milého stretnutia v kaviarni KaMoS.

30. júna bola **Piata nedela po Svätej Trojici** a mala tému *Nasledovanie a učeníctvo/ Prinášať dobré ovocie*. Okrem toho bol aj **Záver školského roka** a tiež pripomienka **Sviatku apoštolov Petra a Pavla** s témou *Vyznávači*. Pri druhej piesni pokľakli pred oltárom žiaci a študenti, aby prijali požehnanie na záver školského roka a pred začiatkom prázdnin. Brat farár im daroval reflexný prvok, aby nezabudli na Božie požehnanie počas školského roka a chránili sa aj počas prázdnin. Pre kázeň brat farár M. Findra vybral text 2Kor 12, 1-10. Povedal, že včerajší Sviatok apoštolov Petra a Pavla úzko súvisí s témou dnešnej nedele, lebo obaja učenici boli nasledovatelia-učeníci svojho učiteľa Ježiša Krista a „prinášali dobré ovocie“. Podobne to môžeme vzťahovať aj na žiakov a študentov, ktorí sú nasledovatelia vedomostí svojich učiteľov, ale najmä priateľa detí a všetkých ľudí Pána Ježiša. Áno, aj apoštol Pavol bol vďačný a veľký Kristov učeník, ktorý osvedčil, že to je najlepšie, čo ho mohlo v živote stretnúť a ďakuje za to Bohu. Dáva do popredia Boha a nie svoje úspechy. Podobne tiež nie svoju vzdelanosť, ale evanjelium – ako jednoduchú, ale spasiteľnú správu pre ľudí –hlása všetkým a všade, kde účinkoval. Nestažuje sa, ale, naopak, aj svoji hendikep či slabosť prijíma od Boha a vyznáva, že aj v slabosti Pavlovej je Božia sila. Aj my, ako Pavol i Peter, budme učenici, vyznávači a prijímajme aj ťažkosti ako prostriedky výchovy. Slúžme Bohu vždy, všade a za každých okolností – to platí aj pre deti a nielen počas prázdnin!

33. konferencia EVS

Božena Balogová

V dňoch 3. – 5. mája sa v Prešove konala už 33. konferencia *Evanjelizačného strediska ECAV (EVS)* a jej téma bola *77-krát odpustenie*. Prednáškovej soboty sa z nášho zboru zúčastnilo päť sestier a dvaja bratia.

Celé podujatie moderoval brat farár Slavomír Slávik. Sobotňajší deň začal modlitbami dobrovoľníkov. Dopoludnia boli potom štyri prednášky.

Prvú, pod názvom *Škandál odpustenia*, mal brat farár Martin Pietak zo Sliezska. Začal skutočnou udalosťou, keď vrah vnikol do školskej triedy, kde zastrelil sedemnášť študentov a potom i seba. Keď na druhý deň bolo v tej miestnosti 18 ruží, vzniklo pohoršenie z odpustenia, teda či si aj vrah zaslúžil ružu! Ďalej sa zameral na verše J 8,3-11, keď farizeji privedli k Ježišovi ženu pristihnutú pri cudzoložstve. Tu farizejov nezaujímal osud ženy, keďže, podľa ich zákona, mali najprv odsudzovať muža. Im však išlo o obvinenie Ježiša, teda zákon použili na svoj účel. Na záver povedal, že pri odpúšťaní je dôležitý stav nášho srdca. Máme z neho vypustiť nečisté veci a naučiť sa odpúšťať tak ako Ježiš... a to je možné len s pomocou Ducha Svätého (Mt 7,1-3). Odpustenie prináša svetlo (J 8,12).

Ďalšiu prednášku *Naliehavosť odpustenia*, mal brat Espan Ottosen z Nórska. Rozoberal text L, 5,7-26 a zdôraznil, že viera v Pána Ježiša Krista je veľmi dôležitá. Žijeme vo svete plnom hriechu, v ktorom sú samé problémy. Náš najväčší problém je choroba z hriechnosti. Ale viera v Pána Ježiša uzdravuje. On pri odpúšťaní odstraňuje zárodok choroby a tak nám otvára dvere k nášmu nebeskému Otcovi. Uzdravenie je viditeľné, ale odpustenie je dôležitejšie i keď je neviditeľné. Základom Božieho odpustenia je kríž Krista Spasiteľa.

Tretiu prednášku *Každodenné odpustenie* mal brat farár Ľubomír Ďuračka z Nového Mesta nad Váhom. Na úvod sa pomodlil

a v prednáške sa zaoberal modlitbou *Otčenáš* (Mt 6,5-14). O význame slov tejto modlitby sa píše v Novej zmluve na viacerých miestach. Ďalej sa zamýšľal nad podobenstvami: o nepoctivom správcovi (L 16), o egyptskom Jozefovi (1M 45), o nemilosrdnom sluhovi (Mt 18). Priпомenul aké dôležité je naše odpúšťanie (Ef 4,26) a aby sme ho neodkladali... *nech slnko nezapadá nad naším hnevom*. Biblia aj varuje, že ak odmietame odpustiť, poškodí to aj ďalšie generácie (2M 34,6-7). Na záver prednášky nás vyzval, aby sme v modlitbe prosili o odpustenie spoločne.

Po tejto prednáške prítomných pozdravil biskup VD ECAV Peter Mihoč. Aj on hovoril o potrebe odpúšťania ako Jozef, ktorý odpustil svojim bratom a potom aj otec Jákob odpustil svojim synom, ktorí ho pred rokmi oklamali, že Jozef nežije.

Štvrtá prednáška *Krása odpustenia* bola z videozáznamu, pretože pastor Sam Allberry z USA nemohol prísť osobne. Zdôrazňoval, že dôležité je ďakovanie za všetko. Dobro, ktoré robíme bližnému, to je na jeho a aj na našu spásu. Všetko čo robíme pre Ježiša, to trvá večne (Mk 14,3).

Pred obedňajšou prestávkou nás svojou hebrejskou piesňou pozdravila hudobná skupina *Solu Israel*, ktorú tvoria mesiánski židia z Izraela. Do našej vlasti prišli prvý raz. Mesiánski Židia sú rodení Židia, ktorí uverili v Mesiáša Ješuu/Ježiša, ale nevstúpili do žiadnej zo súčasných kresťanských denominácií. A aj oni chcú pripravovať cestu Spasiteľovi pred druhým príchodom. Ich najväčšia túžba je poznať a milovať Boha Izraela, ktorý sa zjavil v osobe Ježiša, celým srdcom, dušou, myslou a silou v moci Ducha Svätého. Viac o sebe hovorili na popoludňajšom seminári.

Prestávky medzi prednáškami vyplnil svojou piesňovou produkciou Andrej Velebír a kapela.

Popoludní si účastníci mohli vybrať niektorý z troch seminárov: 1. *Cirkev v akcii* – moderoval

hybský zborový farár Stanislav Grega a bratia a sestry z cirkevných zborov Obišovce, Prešov a Bratislava Legionárska ul. porozprávali o zaujímavých a netradičných spôsoboch práce vo svojich zboroch. 2. *Viera na lavici obžalovaných*

s Espenom Ottosenom. 3. *Izrael a Ježiš* s členmi hudobnej skupiny *Solu Israel*.

Domov sme sa vracali duchovne obohatení a zhodne sme konštatovali, že takto prežitý deň bol prežitý perfektne!

190. výročie postavenia nášho kostola Svätej Trojice spojené so zborovým dňom

Zuzana Valeková

Udalosti z nadpisu pripadli na sviatok Svätej Trojice v nedeľu 26. mája. Pred začatím služieb Božích nastúpili pred oltár spevokoly – náš domáci a bratislavský.

Potom pristúpil k mikrofónu zborový dozorca Jozef Dubašák, pozdravil všetkých prítomných a najmä hostí. Boli nimi: biskup VD Peter Mihoč, zborový farár Libor Bednár s manželkou Martou a spevokolom z Bratislavy-Dúbravky a tiež autorky do života uvádzanej knihy *A budete mi svedkami* Božena Malovcová a Martina Šlampová.

Po piesni spojených spevokolov zborový farár Michal Findra oslovil chrámové zhromaždenie a úvodnou liturgiou pokračovali slávnostné služby Božie.

Kázeň biskupa Mihoča bola na biblický text Iz 6, 1-9. Povedal, že dnešná Trojičná nedeľa je záver slávnostnej polovice cirkevného roka, v ktorej sme si uvedomovali všetko, čo náš Boh vykonal, aby spasil hriešne stvorenie pre večný život.

Povedal, že chrám je vzácné miesto, je to ľudská odpoveď živej viery na Božie spasiteľské dielo. Aj v tomto našom chráme sa zhmotnila túžba Popradčanov mať miesto na stretávanie so svojim Bohom – a história spred dvoch storočí svedčí akú veľkú vieru mali pri prekonávaní prekážok od neprajných ľudí, úradov, či zúriacej morovej epidémie.

Biblický text ukazuje, že Izaiáš roky chodil do chrámu... a keď zrazu k nemu chrám prehovoril, on videl Boha, zažil Božiu blízkosť, svätosť

a moc. Otázka pre nás je: či a akým spôsobom sa tento chrám dotýka nás? Ako pre Izaiáša aj pre nás je potrebné zažiť Boha, aby aj v nás ožilo všetko čo vieme o Bohu.

Náš chrám i Boh nech prehovára do našich životov, aby sme spoznávali Božiu veľkosť a svoju malosť voči Bohu. Snažme sa, ako Izaiáš, vidieť svet z Božej perspektívy: v pokore poznávajme nielen svoju malosť, ale aj to, že sme v Božích očiach vzácní – a to pre smrť Božieho Syna. Oltár v chráme je golgotský kríž Spasiteľa Ježiša Krista, keď v sviatosti Večere Pánovej sme omilostení hriešnici. Prijmime Božie posvätenie a ako Izaiáš odpovedajme Bohu: tu som ja, pošli mňa. V chráme zažívame blízkého a živého Boha, ktorý nás hriešnych miluje a poslieda odovzdávať ďalej Jeho lásku v živej obeti Ježiša Krista.

Brat biskup v modlitbe prosil, aby v našom zbore bolo vždy dost tých, ktorí si uvedomujú svoju malosť pred Bohom, ale zároveň aj hodnotu v Božích očiach, keď nás cez Ježišovu obeť omilostil a prijal za hodných slúžiť mu tam, kde žijeme.

Sólistka hostujúceho spevokolu Tatiana Bedyová zaspievala oslavnú pieseň *Hospodin, Ty si Pastier môj* a zhromaždenie ukončilo služby Božie evanjelickou hymnou *Hrad prepevný je Pán Boh náš*.

Po chvíli potom nasledovalo uvedenie knihy *A budete mi svedkami* o histórii evanjelikov v Poprade, Spišskej Sobote a Strážach pod Tatrami.

Zborový farár Michal Findra na úvod povedal, že prácu-úlohu na knihe „zdedil“ po svojom

predchodcovi Liborovi Bednárovi a jej názov vychádza z toho, že sme apoštolská cirkev, teda nasledujeme nášho Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. História sa podujali zostaviť historičky zo Štátneho archívu Prešov, oblastné pracovisko Poprad Zuzana Kollárová (nemohla sa zúčastniť), Božena Malovcová a Martina Šlampová.

Zostrúchnenú históriu prečítala B. Malovcová. Stavbu kostola začali v r. 1831 a napriek nepriazni úradnej moci, epidémii cholery i veľkého sucha bola stavba ukončená v r. 1834. Mobilná miestnosť ho zariadili o rok neskôr a na sviatok Svätej Trojice bol posvätený.

Prvý farár po druhej svetovej vojne bol Mikuláš Adamčík, ktorý s režimom „bojoval ako lev“ a podobne aj jeho nástupca Ján Pavlovič, ktorý sa však dožil konca socialistického režimu. Ďalší pokračovatelia boli Libor Bednár, terajší farár Michal Findra a krátky čas aj Ján Bakalár.

Brat farár L. Bednár ako moderátor potom povedal, že keď prišiel do Popradu, chcel poznať históriu zboru, ale nič ucelené nebolo k dispozícii. Tak vznikla myšlienka spracovať ju ako publikáciu, ktorú dnes uvádzame do života.

Prítomným z autorského kolektívu potom dal príležitosť, aby povedali, čo pre nich bolo pozoruhodné pri práci na tejto publikácii.

B. Malovcová uviedla konanie farára Imricha Vargu (v CZ 1910 až 1942). Bol u ľudí obľúbený, bol v obecnom zastupiteľstve a potom aj vo funkcii starostu Popradu. Bol nemeckej národnosti, ale, keďže bol jazykovo zdatný, robil aj slovenské i maďarské služby Božie. Odsudzoval nacizmus a za to bol dva mesiace väznený v Ilave, čo mu zhoršilo zdravie. Po návrate do zboru pokrstil osem členov židovských rodín. Vtedajšie zborové presbyterstvo ho za to

potrestalo – dali mu na výber udanie na políciu alebo odchod z funkcie farára. Rozhodol sa pre odchod. Po vojne ešte navštívil zbor a farárovi Fabinyemu povedal, že všetkým odpustil ako mu bolo ublížené.

M. Šlampová písala históriu zboru počas socializmu a bolo pre ňu frustrujúce, aké prieky, zlobu, prekážky a neslobodu vtedy zažívali farári i veriaci. Vyzvala, aby sme si viacej cenili slobodu, ktorú teraz máme.

Jazykovú korektúru robila Lucia Dindošová a ju zaujali životopisy všetkých farárov, ako sa prispôbovali a obetavo pracovali pre cirkevný zbor. Dôkaz, že viera v Boha pomáha robiť aj veľké veci bol farár Karol Wünschendorfer (v CZ 1857 až 1909). Bol plný lásky, priateľský, očarujúci humorom a silným hlasom a mali ho vo veľkej úcte. Priatelil sa s Davidom Huszom a v mnohom spolupracovali pre povznesenie zboru aj mesta: košicko-bohumínska železnica a stanica, evanjelická škola, cintorín, Huszov park atď.

Grafickú úpravu urobil Lukáš Mlynárik. Povedal, že publikácia nie je len história, ale aj pokračovanie príbehu viery od čias Ježiša Krista a apoštolov... že sme tu a teraz, je tiež dôkaz živej viery v Ježiša Krista a túžby chváliť Boha a aj túžby vracať sa do Božej prítomnosti. Túžba a obetavosť robí aj zázraky. Vyzdvihol farára Johanna Hermeliusa (v CZ 1598 až 1600) pôsobiaceho v Strážach a v Spišskej Sobote len dva roky, lebo zomrel na mor pri epidémii.

Spojený spevok ukončil túto časť zborového dňa, ktorý mal ešte pokračovanie v zborovej miestnosti pri spoločnom obede a srdečných rozhovoroch.

Evanjelický deň 2024

Božena Balogová

V nedeľu 23. júna sa v Ružomberku konal **Evanjelický deň 2024**. Toto podujatie rámcovo bibliický výrok zo Žalmu 119,133 *Upevni svojou*

rečou moje kroky a tiež tematickým heslom *Biblia na ceste k človeku. Biblia na ceste k človekom*. Je to dané tým, že v roku 2024 si pripomíname **445. výročie vydania Kralickej Biblie – legendárnej Šestidilky (1579)**. Zároveň si

pripomíname **125. výročie vydania Kralickej Biblie** vo vtedy novozaloženom **vydavateľstve Transcius** (1899).

Evanjelický deň sa začal službami Božími, s priamym prenosom televíziou, v športovej hale „Koniareň“. Tú zaplnili evanjelici z celej republiky a z nášho zboru nás bolo asi 30.

Program bohoslužby obohatil spojený detský spevokol z cirkevných zborov Háj a Martin a potom zborové spevokoly dospelých. Liturgovali viacerí bratia farári.

Generálny biskup Ivan Eľko v kázni priblížil cestu Biblie k nám. V krátkosti povedal históriu vydania Kralickej Biblie a zdôraznil, že kresťan by mal mať Božie slovo v srdci i na stole.

Biskup východného dištriktu Peter Mihoč pokračoval o úlohe Biblie v dnešnom svete. Biblia bola pre mnohé generácie kompas, ktorý im určoval cieľ. Doposiaľ je základ života mnohých ľudí pri chápaní seba samých, chápaní Boha a aj miesta človeka v tomto svete. Usmerňovala milióny ľudí, ktorí mocou Ducha Svätého premieňali dnešný svet. Je to kniha kníh, ktorá aj v dnešnom svete chce kráčať s nami. Božie slovo prekonáva všetky prekážky na ceste k nám. Na záver povedal, že slová žalmu *Upevni svojou rečou moje kroky, nech nepaduje vo mne žiadna neprávosť*, by sme

si mali opakovať v každom dni svojho života.

V programe služieb Božích bola zaradená aj história Biblie – od jej vzniku až po dnes – ktorú priblížili Jaroslav Pilát, predseda predstavenstva vydavateľstva Transcius a Peter Gärtner, riaditeľ vydavateľstva.

Zaverečnú liturgiu mali bratia biskupi Ivan Eľko, Peter Mihoč a sestra biskupka Wilma Kucharek zo Slovenskej synody Sion (ELCA v USA).

Na záver zaznel mohutný spev našej hymny *Hrad prepevný*.

Cez prestávku sme sa posilnili gulášom, ktorý pre nás pripravili vojaci.

Účastníci stretnutia si mohli pozrieť zaujímavú komentovanú výstavu *Príbeh Biblie – Od tabuľky ku knihe*.

Odpoľudnia sme sledovali ďalší program *Biblia na ceste k človeku. Biblia na ceste s človekom*. Dagmar Mozolová moderovala diskusiu o Biblii s rôznymi hosťami, ktorými boli bratia a sestry zo Slovenska, Srbska, Maďarska, Rumunska aj USA. Všetci hovorili o tom, akú dôležitú úlohu v ich živote má Božie slovo. Význam a hodnotu, ktorú má Biblia pre veriaceho človeka, podčiarkli svojimi piesňami aj ďalší účinkujúci hudobníci a speváci.

Krátka história Kralickej Biblie

Božena Balogová

V r. 1457 v českom Kunvalde vzniklo hnutie pod názvom *Jednota bratská*. Jeho členovia čoskoro pocítili potrebu čítať Božie slovo v zrozumiteľnom jazyku.

Preto vznikli plány na preklad Písma svätého. Ujal sa ho biskup Jednoty bratskej Jan Blahoslav, ktorý preložil Novú zmluvu do kultúrnej renesančnej češtiny.

Neskôr – v r. 1577 v Kraliciach nad Oslavou v pevnosti šľachtica Karla zo Žerotína – vznikla tajná tlačiareň. V tejto pevnosti pôsobilo asi 14 učencov: prekladateľov, teológov a výtvarníkov,

ktorí prekladali celú Bibliu do vtedajšej modernej češtiny. A tak v r. 1579 vznikla Kralická Biblia – legendárna *„Šestidílka“*.

Teda jej prvé vydanie má tohto roku jubileum 445 rokov. Vyšla v šiestich zväzkoch a preto má názov *„Šestdíelka“*. Je rozsiahla, lebo v tomto vydaní boli odvolávky na pôvodné texty Písma a aj kazateľské poznámky ako textu rozumieť.

V r. 1898 vzniklo slovenské evanjelické vydavateľstvo Transcius a hneď v r. 1899 vydalo Kralickú Bibliu, avšak ako jednu knihu v počte 4-tisíc výtlačkov, to bolo jej tretie vydanie. Táto edícia bola práve v Ružomberku a veľmi sa o ňu zaslúžil Ružomberčan Karol

Salva – pripomínáme si tak 125. výročie tohto významného počínu.

Naši predkovia reči *Kralickej Biblie* rozumeli a 350 rokov ju používali. V tejto reči bol napísaný aj náš prvý spevník Juraja Tranovského a neskôr aj druhý spevník, ktoré sme používali až do

50-tych rokov 20. storočia. Od roku 1978 sa Biblia prekladá do slovenského jazyka.

Biblia je pre evanjelikov vzácna kniha až podnes. Naši predkovia si ju brali všade so sebou aj keď odchádzali do zahraničia. *Biblia kráča s nami a vyzýva nás, aby sme kráčali s ňou.*

Spevokol v našom cirkevnom zbere

Helena Bocková

Spev prináša každému človeku radosť, uvoľnenie a príjemnú atmosféru. Tak to bolo aj v mojom prípade a tak to cítim.

Vyrastala som vo veriacej rodine a rodičia nás viedli k láske i úcte a preto naše kroky vždy smerovali do važeckého Božieho chrámu. Tam sa rozliehal nádherný spev. Aj ja som rada spievala. Začalo sa to na základnej škole, kde sme s kamarátkou vystupovali na rôznych školských akciách.

A spev ma sprevádza až dodnes – v našom cirkevno-zborovom spevokole spievam už jedenásť rokov. Roky však pribúdajú a z radov našich spevokolistov už odišli mnohí – či do večnosti k Pánovi, ktorého spevom oslavovali, alebo prestali spievať pre zdravotné dôvody.

Preto by som aj ja chcela poprosiť ochotných bratov a sestry v Pánovi, aby zaplnili prázdne miesta a rozšírili naše rady v zborovom spevokole. Veď spievať na Božiu slávu je to najlepšie, čo človek môže urobiť. Spev je pohladenie duše a to prajem každému...

Ženy v Biblii (pokračovanie)

Podľa knihy Shannon Bream „Ženy v Biblii“ spracovala Anna Chábová

Tretia dvojica: Udatné ženy Debora a Jael.

Debora. Jedna z hviezd ukazujúcich smer k Bohu v Knihe sudcov je prorokyňa Debora. Mala guráž a bola zároveň aj múdra. Vedela, že len odovzdáva Boží odkaz a podľa jej inštrukcií bojovník Barák s Izraelitmi zmietol celý bojový tábor Jabínovho veliteľa Siseru.

Debora spieva v akých zlých podmienkach žili jej ľudia pred porážkou Siseru. Spieva pieseň, ktorá má posilniť vieru a ľuďom pripomenúť zázrak, ktorý im poslal Boh v prinavrátení slobody.

Jael. Po masacre Siserovej armády – viedli ho Debora a Barák – pešo utiekol iba veliteľ Siser a potreboval sa ukryť. Jael, manželka Kénitu Chebera, ktorá bola pohanka, vyšla naproti Siserovi a pozvala ho do svojho stanu.

Dala sa mu napiť a ukryla ho. Keď Siser tvrdso zaspal, vzala stanový kolík a kladivo, prerazila mu sluchy a on zomrel. Keď Barák prenasledoval Siseru, Jael mu vyšla naproti a ukázala mu mŕtveho nepriateľa Siseru. V ten deň Boh pokoril kanaánskeho kráľa Jabína pred Izraelitmi.

Štvrtá dvojica: Outsiderky Tamar a Rúť.

Tamar. Tamar bola kanaánska dievčina, ktorú Júda, Jákobov syn, vybral za manželku svojmu synovi Érovi a po jeho smrti druhému synovi Onánovi, ale aj on zomrel. Pretože Tamar neporodila potomka ani jednému, Júda ju poslal späť k jej otcovi. Tamar sa rozhodla podvodom dostať späť do Júdovej rodiny. Zahalila si tvár závojom a postavila sa na cestu, kadiaľ Júda prechádzal. On ju nespoznal, považoval ju za neviestku, tak k nej vošiel a Tamar počala. Júda bol už v tom čase vdovec. Tamar ho prinútila nechať u nej pečatidlo so šnúrou. Keď na Tamar

už bolo vidieť tehotenstvo a Júda sa to dozvedel, zúril, že jeho nevesta otehotnela po smrti jeho synov. Vtedy mu Tamar poslala pečatidlo, čo bol jasný odkaz, že otehotnela s ním. Júda uznal jej oprávnenosť a prijal ju. Tamar potom porodila dvojčatá Pereca a Zeracha. Perec bol pra-pra-pra-starý otec kráľa Dávida. Tamar patrí do rodokmeňa Ježiša a je jedna z troch žien, ktoré Matúš spomína v evanjeliu.

Rút. Mnohí poznajú príbeh Rút. Bola to Moábka, vydatá za židovského mladíka, ktorý s rodičmi a bratom utiekol z Judska pred hladomorom. Po čase muži v tejto rodine zomreli a Rút ostala so svokrou Noémi. Tá sa však rozhodla vrátiť do Judska, lebo hladomor tam už

pominul. Rút sa vtedy rozhodla ísť s ňou a jej slová, ktoré povedala Noémi, vyjadrujú úžasnú lásku a vernosť.

Obe ženy spoločne prišli do Betlehema, rodného mesta Noémi. Keďže boli bez peňazí, Rút išla na pole Boaza zbierať klasy po žatve. Keď Boaz videl jej vernosť a statočnosť, oženil sa s ňou. Ich zväzok požehnali aj starší v Betleheme. „Nech tvoj dom z potomstva, ktoré ti dá Hospodin z tejto mladej ženy, bude ako dom Pereca, ktorého Júdovi porodila Tamar“. (Rút 4, 11-12) Tento príbeh ukazuje to najlepšie, čo je v ľuďoch: oddanosť a vernosť Rút, odhodlanie Noémi a veľkorysosť Boaza.

(Pokračovanie v ďalšom čísle.)

Kde stojí Pán Ježiš v tvojom živote?

Dobrá sejba

Do svojho domu Ho prijala žena menom Marta. (L 10,38).

Wolfgang Borchert napísal divadelnú hru *Vonku pred dverami*. Je o vojakovi, ktorý sa vrátil zo zajatia. Dlhé roky čakal na ten okamih. Teraz je konečne tu a s chvejúcim sa srdcom klope na domové dvere. Stojí pred svojím domom. Vo vnútri je jeho žena. Rozochvený očakáva stretnutie. Aké bude? Potom sa dvere otvoria. Jediný pohľad mu prezrádza, že ona naň nečakala. Bolo to pre ňu príliš dlho. Jeho miesto zaujal iný. To, za čo bojoval a krvácal, na čo čakal, tu nie je. Stojí vonku, pred dverami vlastného domu!

Podobne sa vodilo Pánu Ježišovi, Božiemu Synovi. Od prvého okamihu svojho života stál vonku pred dverami. V Betleheme nebolo pre Neho miesta. V Nazarete držala nevera zatvorené dvere srdca. Nad Jeruzalemom musel plakať. A nakoniec Ho pribili na kríž.

Aké povzbudzujúce je, že sa naši jednotlivci, ktorí ho prijali a nielen do svojho domu, ale aj do svojho života, a potom ho nasledovali.

Kde stojí Pán Ježiš v tvojom živote? Je vo vnútri, alebo vonku? V dejinách ľudstva je nesčísľelné množstvo tých, ktorí prijali a uverili v evanjelium. Tak už na tejto zemi prežívajú radostné ovocie zo života s Pánom!

Pán môj a Boh môj!

Dobrá sejba

... Boh toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali, urobil Pánom aj Mesiášom (Sk 2,36).

Pretože tento poslušný služobník splnil všetko k Božej spokojnosti, dal mu Boh najvyššie miesto. Je Pánom pánov a Kráľom kráľov. Všetko sa raz bude musieť pred ním pokloniť a uznať Jeho autoritu. Príde deň, keď sa pred ním skloní

každé koleno a každý jazyk bude musieť vyznať, že Ježiš Kristus je Pán.

My, Jeho vykúpení, mu smieme už dnes povedať spolu s Tomášom: *Pán môj a Boh môj!* Nechceme však len hovoriť *Ježiš je Pán*, ale skutočne dať svoj život pod Jeho vládu a vo všetkom Ho poslúchať. Tým si ho uctíme a tak budeme šťastní!

Služba živému a pravému Bohu

 Dobrá sejba

... ako ste sa od modiel obrátili k Bohu, aby ste slúžili živému a pravému Bohu a aby ste z nebies očakávali jeho Syna, ktorého vzkriesil z mŕtvych, Ježiša, ktorý nás vyslobodzuje od budúceho hnevu (1Tes 1,9-10).

Ludia majú radi, keď je jasné, o čom sa hovorí. Presne taká je Biblia. Kresťania v Tesalónikách pochádzajú z pohanov. Boh tam poslal apoštola Pavla. Mnohí uverili a boli zachránení. V našom dnešnom texte čítame, čo sa s nimi stalo: kedysi sa klaňali modlám, teraz sa však od toho vedome odvrátili a obrátili sa k Bohu. Teraz slúžili živému a pravému Bohu. Tento postoj by mal charakterizovať celý život kresťana.

Bohu smie slúžiť nielen misionár v dalekej

krajine, ale my všetci. Kolosanom apoštol Pavol píše: *Čokolvek robíte, robte z tej duše ako Pánovi, a nie ako ľuďom.* Očakávali návrat Božieho Syna. Táto nádej je prameň sily, ktorú majú k dispozícii všetci veriaci kresťania. Keď ráno vstaneme, mali by sme si povedať: *Azda dnes príde Pán Ježiš.* A keď si večer líhame, povedzme si: *Azda príde skôr, ako bude deň.* To, čo je zatiaľ budúcnosť, môže sa v okamihu stať prítomnosťou.

Biblické kresťanstvo nie je žiadna ilúzia, ale skutočnosť. Stojí za ním ten, ktorý zomrel a bol vzkriesený, Pán Ježiš; ten, ktorý nás zachraňuje pred budúcim hnevom, teda Božím súdom, na ktorý prídu aj tí, ktorí ho odmietajú.

Môže Božie dieťa zahynúť?

 Dobrá sejba

Kto zostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, pretože bezo mňa nemôžete nič urobiť. Ak niekto nezostáva vo mne, vyhodí ho von ako ratolesť a uschne. Potom ich pozbierajú, hodia do ohňa, a zhoria (J 15,5-6).

Môže Božie dieťa zahynúť? Táto otázka zamestnáva mnohých veriacich. Keď sa pozerajú na seba a vidia, aké je ich srdce skazené, pýtajú sa, či nie je možné znova stratiť spasenie. Mnohí tvrdia, že v Písme sú miesta, ktoré to hovoria.

Aby sme správne pochopili Božiu pravdu, treba vedieť, že Boh sa na tento problém pozerá z dvoch strán: 1./ z pohľadu našej zodpovednosti; 2./ z pohľadu Jeho milosti.

Naša zodpovednosť: Každý, kto je kresťan len podľa mena a neprežil obrátenie a duchovné znovuzrodenie zahynie aj keď je pokrstený. V Božom slove je varovanie: *ak žijete podľa tela, zomriete (Rim 8,12).*

Spasenie je dar Božej milosti: kto ho vierou prijal, nemôže ho už nikdy stratiť. Má večnú istotu. *Moje ovce počúvajú môj hlas. Ja ich poznám a ony ma nasledujú. Ja im dávam večný život a nezhynú naveky, nik mi ich nevytrhne z ruky (J 10,27-28). - Z tých, ktorých si mi dal, nestratil som ani jedného (J 18,9).* To sú slová nášho Spasiteľa. *No Boh dokazuje svoju lásku k nám tým, že Kristus zomrel za nás, keď sme boli ešte hriešni. Tým skôr teraz, keď sme boli ospravedlnení jeho krvou, budeme skrze neho zachránení pred hnevom (Rim 5, 8-9).*

Vypísané z matrik za mesiace máj - jún

- **Sviatosť Krst svätý prijali:** Lilien Aštary, Leonard Nikerle, Timea Nikerle
- **Konfirmovaní a za dospelých členov zboru boli prijatí:** Benjamín Bujnovský, Ema Ceklárová, Alexander Ceperko, Soňa Janíčková, Šarlota Jurčová, Petra Kicová, Barbora Kolodzejová, Tamara Kolodzejová, Terézia Kolodzejová, Marko Lakomec, Patrik Rybka, Zuzana Szücssová
- **Manželstvo pred Bohom uzavreli:** Robert Hencz a Tatiana Čížmaríková, Martin Majerčák a Eva Fabínyová
- **Do večnosti v nádeji na vzkriesenie odišli:** Jozef Jurčo (80), Dušan Gotthardt (66), Mária Hrudová (83), Anna Novoroľníková (77), Ing. Zdenko Sobanský (82)

Blahoželáme jubilantom

Júl

Bartko Slavomír
 Beráts Eugen, Ing.
 Brugošová Bibiana, JUDr.
 Gaj Dušan
 Gallo Vladimír, Ing.
 Gallová Anna
 Chlebovcová Alena
 Chtianska Tatiana
 Il'ková Oľga
 Ivorová Anna
 Kováč Milan
 Mäsiarčík Bohuslav, Ing.
 Medla Dušan
 Nikerle Michal

August

Alexy Norbert
 Bobovská Emília
 Diabelková Jarmila
 Dudeková Emília
 Gočová Mária
 Hanová Kvetoslava
 Jaroš Štefan
 Mačugová Ľubica
 Sabo Juraj
 Simonisová Anna
 Šebo Vladimír
 Valková Emília

Oznamy a pozvania

■ **júl až august - Kostol Svätej Trojice otvorený pre verejnosť** - ďakujeme za zapojenie sa do služby pri dohľade

■ **4. - 7. júl - SEMfest Zvolenská Slatina**, bližšie info: semfest.sk

■ **5. júl - Deň Tatranského seniorátu ECAV - Kežmarok**

29. júl až 2. august - Zborový detský denný tábor pre deti 1. st. ZŠ s pestrým denným programom a objavovaním krajiny Narnia a aj s výletom. Cena je 40 €/dieťa. Prihlášky budú vo farskom úrade a u vedúcich besiedky

25. až 31. august - Dorastovo-mládežnícky tábor pre deti 2. st. ZŠ a stredoškôľakov vo Vyšnej Slanej. Informácie na webovej stránke: <https://sto.sem.sk/sto-camp/>. Pre členov nášho zboru je možnosť požiadať brata farára o 50 % zľavu ako podporu z cirkevného zboru.

29. august až 1. september - Misijné dni VD ECAV 2024 v Lubovnianskych kúpeľoch s témou *Od seby k žatve*. Prihlasovanie cez <https://vdecav.sk/misijne-dni-vd-ecav-2024/>

■ Dávame do pozornosti všetkým členom cirkevného zboru, že **cirkevný príspevok na r. 2024**

je 12,00 €/osoba. Okrem úhrady v hotovosti vo farskom úrade, je možná aj bezhotovostná platba cez účet v banke. Bankové spojenie: Tatrabanka SK87 1100 0000 0026 2721 4159 Poprad, Tatrabanka SK86 1100 0000 0026 2421 4161 Stráže (V kolónke „Správa

pre príjemcu“ uveďte svoje meno a účel platby či daru. Pri úhrade cirkevného príspevku uveďte mená osôb, za ktoré platbu uhrádzate). Ďakujeme, že ako kresťania-evanjelici myslíte na podporu svojho cirkevného zboru a svoje podližnosti sa snažíte vyrovnáť.

Pozývame na pravidelné stretnutia v zborovej miestnosti na Ul. 1. mája 1

Konfirmandi	utorok o 15:00 h 1. ročník	utorok o 16:00 h 2. ročník
Spevokol	streda o 17:00 h počas školského roka	
Modlitebné spoločenstvo	štvrtok o 16:00 h počas celého roka	
Biblická hodina	štvrtok o 17:00 h počas školského roka	
Mládež	piatok o 17:00 h počas školského roka	
Detská besiedka	nedeľa, cez služby Božie v Poprade a Strážach, počas škol. roka	

Rozpis služieb Božích a ďalších cirkevno-zborových aktivít

JÚL

7. NED	9:00	Šiesta nedeľa po Svätej Trojici	Poprad, kostol
	10:30		Stráže, kostol
14. NED	9:00	Siedma nedeľa po Svätej Trojici	Poprad, kostol
	10:00		
21. NED	9:00	Ôsma nedeľa po Svätej Trojici	Poprad, kostol
28. NED	9:00	Deviata nedeľa po Svätej Trojici	Poprad, kostol
	10:30		Spišská Sobota, kostol

AUGUST

4. NED	9:00	Desiata nedeľa po Svätej Trojici – Kajúca	Poprad, kostol
	10:30		služby Božie s Večerou Pánovou
11. NED	9:00	Jedenásta nedeľa po Svätej Trojici	Poprad, kostol
	10:00		
18. NED	9:00	Sviatosť Večere Pánovej	Poprad, kostol
	10:00		
25. NED	9:00	Trinásta nedeľa po Svätej Trojici	Poprad, kostol
	10:30		Spišská Sobota, kostol

Aktuality a ďalšie oznamy sú na webstránke nášho cirkevného zboru

www.ecavpp.sk

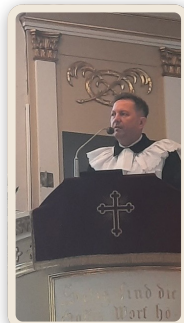
a tam – tiež aj v podcastoch – nájdete záznamy zo služieb Božích (cca o 6 h po ich konaní)

Zborový list popradských evanjelikov. Pre vnútornú potrebu Cirkevného zboru ECAV v Poprade.

Adresa: Námestie sv. Egídia 8/17; tel. kontakt do farského úradu: 052/7895872; e-mail: poprad@ecav.sk; www: ecavpp.sk; bankové spojenie: Tatrabanka IBAN: SK87 1100 0000 0026 2721 4159 Poprad, Tatrabanka SK86 1100 0000 0026 2421 4161 Stráže. Zodpovedný redaktor: Michal Findra, zborový farár (tel.: 0903 602 902).

Jazyková úprava: Zuzana Valeková. Spolupráca: Zuzana Valeková, Alena Chlebovcová. Grafická úprava: Lukáš Mlynárik

Vopred ďakujeme za vašu láskavosť, ak sa rozhodnete vydávanie časopisu podporiť finančným darom na farskom úrade alebo cez účet v banke.

Pamiatka postavania chrámu a uvedenie knihy A budete Mi svedkami 26/05

Účasť na Evanjelickom dni 2024 v Ružomberku

Záver školského roka, požehnanie

